

OBĚŽNÍK MKH NA ROK 2015

Ave Maria!

Mariánské kněžské hnutí, Ženeva, 1. ledna 2015, Slavnost Matky Boží, Panny Marie

Národním zástupcům Mariánského kněžského hnutí

Drazí přátelé,

na počátku letošního roku zůstaňme sjednoceni v modlitbě, zvláště ve večeradlech, což nám pomůže věrně následovat Modrou knihu. Nikdy to nebylo tak aktuální jako nyní (srov. Lk 18, 31): „*Těm, kteří chtějí poslouchat a rozumět, bylo vše odhaleno... Všichni budou prožívat více utrpení... Přijímejte je, jako vaše Nebeská Matka. (...) Pochopila jsem, že toto utrpení ode mne žádal Otec (...). Moje milované děti, i já vás vyzývám k modlitbě a utrpení, které budou vaší osobní spoluprací při přípravě důstojného obydlí pro Ježíše, který přijde ve slávě. (...) A prosím vás, abyste trpěli s vytrvalostí a důvěrou. Jako pro mne, tak také pro vás jsou utrpení, jež od vás Pán žádá, součástí jeho láskyplného plánu.*“ (24. 12. 1984)

V průběhu tohoto Roku zasvěceného života pojďme prosit naši Paní, abychom žili hluboce s Ní a skrze Ni naše závazky, které jsme přijali svým křestním a kněžským zasvěcením.

POZNÁMKY

- V r. 2014 jsem byl přítomen ve **večeradlech** v těchto zemích: v Brazílii, ve Francii, ve třech národních večeradlech v Itálii, v národních večeradlech v Irsku, Španělsku, Filipínách, Hong Kongu, v Tchaj-wanu a sousedních zemích, a na jednom místě v Koreji. Navštívil jsem 45 měst, letěl 34 letadly, vedl jsem 84 večerad, kterých se zúčastnili dva kardinálové, 13 biskupů, 270 kněží a 80 000 věřících. Mnoho kněží a věřících s důvěrou pokračuje ve večeradlech ve svých farnostech. Tak jsou naplněna slova naší Paní: „*Takto dáte vaší Nebeské Matce velkou pomoc a sílu k nápravě.*“ (22. 3. 1995)
- Deset arcibiskupů a biskupů, kolem 200 kněží, 30 laických apoštolů MKH se účastnilo v minulém roce exercicií v podobě trvalého večeradla v **Collevalenza**.
- Zde je adresa oficiálního sídla MKH: **Via Don G. Bosco, 3, 22100 Como-Loro (Italy)**. Tel.: **+390 316 872 026** (pozn.: via d G. Bosco 3, ne 1). Otec **Francis Geremia**, můj zástupce (Vice-Responsabile), je nyní zcela k dispozici pro MKH – je to úžasná milost naší Matky. Otec bude přítomen v rezidenci MKH od začátku roku. Bude nástupcem P. Quartilia pro Lombardii. Na jaře bude řídit některá místní večeradla v Itálii a poté bude moci působit v celém anglicky mluvícím světě. Své požadavky zasílejte jemu.
- S otcem Quartiliem jsme připravili a velmi pečlivě zkontrolovali první **biografii o Donu Stefanu Gobbim**. Již zanedlouho vyjde tiskem v San Paolo Press. Objednali jsme 5000 ks v italštině. Pro překlady najdete někoho, kdo přeloží dílo do vašeho mateřského jazyka, a zkontaktujte nakladatelství Paulínek ve vaší zemi s naším oficiálním sídlem MKH.

DUCHOVNÍ CVIČENÍ

Duchovní cvičení se budou konat (jak je obvyklé pro biskupy a kněze v Collevalenza) od neděle večer 21. června do soboty 27. června 2015 ve svatyni Milosrdné Lásky Boží. Pro informace a registraci, prosím, kontaktujte jako obvykle :

Otec Florio Quercia, S. J., Via Carlo Marx I, Centro St. Francesco de Geronimo, 74023 Grottaglia (TA), Fax: (0039) 995 635 710, Tel.: (0039) 333 632 224 8, E-mail: querciaflorio@tiscali.it

MARIÁNSKÁ VEČEŘADLA

budou od 5. 1. do 6. 3. v Ekvádoru, Venezuele, Colombii, Brazílii, Bolívii a Peru, a od 29. 4. do 29. 5. v San-Domingu, Haiti, Mexiku, Guatemale, Salvadoru a Kostarice. Po 15. srpnu na Fidži, v Austrálii, na Filipínách a v Koreji.

REGIONÁLNÍ VEČEŘADLA V ITÁLII

budou: 14. 4.: Boloňa a Emilia Romana, 16. 4.: Collevalenza, Umbrie, 25. 4.: Padova, Veneto, 13. 5.: Dongo, Lombardie, 11. 6.: Loreto, Marche.

P. Geremia je k dispozici a bude odpovídat na vaše požadavky.

MEDITACE

Začněme homilií papeže Jana Pavla II. z 13. května 2000 ve Fatimě při blahorečení Hyacinty a Františka: „*Kolik to obětí v průběhu minulého století druhého tisíciletí (...) Poselství z Fatimy je výzvou k obrácení, upozorňující lidstvo, aby si nic nezačínalo s drakem (srov. Zj 12,3), tak jako v celém dvacátém století. Ale ve Fatimě je další velké apokalyptické znamení. Podle Božího plánu přišla z nebe na tuto zem Žena oděná sluncem, aby navštívila vyvolené děti Otce (Zj 12,1). Hovoří s nimi hlasem a srdcem matky.*“ („*Také moje kniha byla nástrojem k naplnění srdcí a duší mnoha milovaných dětí hlasem nebeské Matky.*“ 21. 1. 1984) Toto kázání ukazuje, že můžeme hovořit o těchto časech jako o časech apokalyptických (Zj 12). Není to jen bujná fantazie, ale má autoritu papeže Jana Pavla II.

MKH je tak prezentováno jako pokračování poselství z Fatimy, jak je řečeno v apokalyptickém poselství: „*Zázrak slunce, který se konal v průběhu mého posledního zjevení, byl jen prorockým znamením, abyste všichni nahlédli do Knihy, která je ještě zapečetěná (Kniha Apokalypsy).*“ (13. 10. 1987)

Z tohoto pohledu jsme pozváni vnímat především: Ženu oděnou sluncem a první apokalyptickou šelmou, kterou je rudý drak; v našich časech je to marxistický ateismus (14. 5. 1989). Katechismus katolické církve (dále jen KKC) ji nazývá falešným mesiášstvím (KKC 676), tedy falešným Kristem (srov. Mt 24, 4). Toto zlo dostalo útočnou podobu pro dobytí celého světa přesně čtyři dny po zázraku slunce: v Rusku 17. října 1917 začala bolševická revoluce. „*Před sedmdesáti lety můj soupeř Satan vystoupil z propasti mezi vás, aby se projevil jako Rudý drak v celé své strašlivé síle.*“ (13. 10. 1987)

Když dále čteme Apokalypsu, v kapitole 13. můžeme identifikovat bestii v podobě pardála s praktickým ateismem, který chce obnovit, na úrovni všech spolupracujících národů, prvotní hřích vzpoury proti Bohu a Jeho Kristu (Žalm 2,1–3), předkládaje tuto rebelii formou mesiášského humanismu, který chce spasit sebe sama. KKC 675: „*Před Kristovým příchodem musí církev projít závěrečnou zkouškou, která otřese vírou mnohých věřících. Pronásledování, které provází její putování po zemi, odhalí „tajemství nepravosti“ v podobě náboženského podvodu, přinášejícího lidem zdánlivé řešení jejich problémů za cenu odpadnutí od pravdy. Největším náboženským podvodem je antikristův podvod, to je falešné mesiášství, jímž člověk oslavuje sám sebe namísto Boha a jeho Mesiáše, který přišel v těle.*“

„*Zvláštním darem mého Neposkvrněného Srdce pro tyto vaše časy je Katechismus katolické církve, který chtěl můj papež vyhlásit jako svou zářivou a nejvyšší závěť.*“ (1. 1. 1993)

Rozsah tohoto falešného humanismu, tohoto falešného univerzálního mesianismu, nespočívá jen v popírání Boha, ale také v rouhání se Bohu. Některé pasáže Modré knihy velmi jasně tuto šelmou charakterizují. Nic z toho, co bylo řečeno, není zbytečné. Je nebezpečné šlapat po hadovi, pokud nejste schopni rozdrtit jeho hlavu. Ale nechme Madonu, aby to s důvěrou udělala, protože to je to, co ona nakonec učiní, jak je psáno na začátku (Gn 3,15) a na poslední straně Bible (Zj 20,1–3). „*A nakonec Mé Neposkvrněné Srdce zvítězí.*“

Dále v Apokalypse čteme (13,11) o šelmě podobné beránkovi: je to falešný prorok, který je samotným Antikristem, a který bohužel „*vyjde z nás*“ (1 Jan 2,19), jako tajemství Jidášovo. Bude vydávat Církev jejím protivníkům polibkem, znamením lásky, aby ji zradil. „*Kolik z těchto mých ubohých synů i dnes opouštějí církev nebo ji kritizují a proti ní brojí nebo ji přímo zrazují a vydávají ji do rukou nepřítelů! Jidáš, polibkem zrazuješ Syna člověka?*“ (19. 3. 1978)

Neměli bychom pokoušet Boha a ptát se: „*Pane, kdo je to?*“ (Jan 13,25) Ježíš nikdy neřekl svým učedníkům předem, kdo je tím zrádcem. To by bylo odsuzování člověka. Pojďme naslouchat s důvěrou

slovům naší nebeské Matky: „*Nechme jazyk svobodně tvořit slova dobra, lásky a pravdy (...). Otevřeme mysl pouze myšlenkám pokoje a milosrdenství, porozumění a spásy a nikdy ji neposkvrňme odsudkem a kritikou a už vůbec ne zlostí a odsouzením.*“ (4. 3. 1981) „*Uvnitř svého Neposkvrněného Srdce budu budovat vaši vnitřní rovnováhu, moji milovaní synové, protože dnes potřebujete být stále více obezřetní a vyrovnaní.*“ (25. 3. 1979)

Z tohoto důvodu nechtěl Don Stefano Gobbi žádné jiné spisy nebo poselství, které by měly být čteny ve večeřadlech, kromě Modré knihy a meditace o ní. To je podmínka pro pořádání večeřadel, která musí být dodržena.

Ježíš naznačil, kdo bude zrádcem, ale řekl to jen svému milovanému učedníku, tomu, který odpočíval na jeho prsou. V posledním okamžiku. Je to tak děsivé tajemství ... Panna Maria neříká, že to bude odhaleno nějakým mystickým způsobem, natož pak skrze média, ale říká jednu věc, že nás všechny činí zodpovědnými: „*Bude to zřetelné ze samotných událostí, které nastanou v Církvi a ve světě.*“ (1. 3. 1993) Takže to poznáme podle samotných událostí, a to prostřednictvím očí, které vidí, uší, které slyší, intelligence, která rozumí. Proto musíme rozlišovat skutky Kristovy (srov. Mt 11,2–4 a 13,15): „*Musíte rozpoznávat díla Antikrista.*“ (srov. 2 Sol 2,9–12) Panna Marie žádá vědomou poslušnost (25. 7. 1977), obezřetnou a vyrovnanou, aniž bychom cokoli ubrali z pravdy, protože jinak by nás Ježíš mohl pokárat: „*Pokrytci! Dokážete posoudit, co vidíte na zemi a na obloze; jak to, že nedovedete rozpoznat tento čas?*“ (Lk 12,56–57)

10. února 1978 čteme: „*Temnota zahalí církev a ta ještě více zhoustne, až vaše nebeská Matka přijme duši svého prvního přemilého syna papeže Pavla VI., který dokonává na kříži svou poslední oběť.*“ A my jsme měli Jana Pavla II, (srov. 1. 1. 1979): „*Právě když se Satan mylně domníval, že zvítězil, když totiž Bůh přijal oběť papeže Pavla VI. a Jana Pavla I., dostala jsem pro církev papeže, kterého jsem připravila a vychovala. Až papež ukončí tento úkol, který mu Ježíš svěřil a já přijdu z nebe, abych přijala jeho oběť, vy všichni budete obklopeni hustou temnotou odpadlictví, které bude všeobecné. V těchto letech pouze malý zbytek zůstane věrný, přijme mé mateřské pozvání a bude uzavřen v bezpečném útočišti mého Neposkvrněného Srdce.*“ (13. 5. 1979)

V Oběžníku z roku 2008 Don Gobbi napsal: „*Čelíme velmi dramatické situaci v církvi, tak dramatické, že Svatý otec Benedikt XVI. ji popisuje takto: Bože, roucha a tvář tvé církve jsou tak poskvrněny, že nás vrhají do zmatku. Ale jsme to my sami, kdo je poskvrnili! Jsme to my sami, kdo Tě neustále zrazujeme navzdory našim velkým slovům a gestům. Smiluj se nad svou Církví: také nad jejím nitrem. Adam stále znovu padá. Našimi pády ji táhneme k zemi a satan se směje, protože doufá, že nebude moci z toho pádu znovu povstat; doufá, že ty, sražen tímto pádem své církve, zůstaneš ležet poražen.*“ (Benedikt XVI., 9. zastavení Křížové cesty, 25. 3. 2005)

„*Existuje další tajná velerada, která dennodenně soudí a odsuzuje Ježíše. Často se skládá z těch, kteří jsou mezi jeho lidem obdařeni mocí.*“ (17. 4. 1981) Tato velerada tajných úřadů je diktátorská (srov. Sk 5,28). Apoštolům posledních časů je zakazováno, jemně, ale důrazně, mluvit o některých pravdách víry, protože nejsou v souladu s moderními názory. „*Budujeme diktaturu relativismu,*“ řekl Benedikt XVI. ve své homilii při zahájení konkláve 18. 4. 2005, „*mít jasnou víru, podle Vyznání víry Církve, je často označováno za fundamentalismus. Zatímco relativismus, který se prosazuje tu a tam, kdejakým závanem nějakého učení*“ (Ef 4,14), „*se jeví jako jediný postoj, který se dokáže vyrovnat s moderní dobou.*“

Blahoslavený Pavel VI. prorocky zhodnotil tuto dobu: „*... Zdá se, že v katolicismu někdy převládá nekatolické smýšlení a může se stát, že toto myšlení v budoucnosti ještě zesílí. Ale nikdy nebude vyjadřovat myšlení církve. Je nezbytné, aby malé stádo vytrvalo bez ohledu na to, jak malé je.*“ (Tajemství Pavla VI., Jean Guittou 1986, str. 152–153.) „*Recitujte často Vyznání víry, složené prvním z mých milovaných synů, papežem Pavlem VI.,* (29. 6. 1968) (...) *který tyto těžké doby předvídal.*“ (3. 12. 1986)

Antikrist se postaví na místo pravého Krista v církvi. A „*kde je sám Kristus, naše velikonoční oběť (KKC 1324) v církvi?*“ Je v Eucharistii. Takže boj se zaměřuje nyní na tajemství Eucharistie. V druhém listě sv. apoštola Pavla Soluňanům 2, 3–4, čteme: „*Antikrist se povyšuje nade všecko, co nese jméno Boží, nebo čemu se vzdává náboženská úcta,*“ a to je především Eucharistie. Neděje se to otevřeně, ale vždy s jemnou dvojznačností, takže nakonec bude Antikrist schopen „*odstranit oběť*“ (Daniel 12,11). „*Přijetím protestantského učení budou lidé tvrdit, že mše není oběť, ale jen svatá Večeře, to je pouhá vzpomínka na to, co Ježíš vykonal při Poslední večeři.*“ (31. 12. 1992) Je to „*historický Ježíš*“ posazený do minulosti, kterého tato velerada tajně nazývá Kristem víry, ale je to falešný Kristus ve falešném církvi.

Svatý Jan Pavel II. v *Ecclesia de Eucharistia* (10) píše: „*Někdy člověk narazí na velmi zjednodušující chápání eucharistického tajemství. Zbaveno svého obětího významu, bývá prožíváno tak, jako kdyby*

nemělo jiný smysl a hodnotu než společně bratrské setkání. (...). Eucharistie je příliš velký dar na to, aby-
chom tolerovali jakoukoli dvojznačnost a snižování významu.“

Toto je ústředním bodem každého apokalyptického útoku proti Bohu, proti Jeho Kristu a proti Jeho
Církvi. Není třeba mluvit „o černých mších, o ďábelských a svatokrádežných obřadech, které se čím
dále více šíří, a svými nevyslovitelně obscénními projevy ve svém konečném důsledku směřují proti
Nejsvětější Eucharistii.“ (31. 3. 1988)

„Stále více a více jste voláni, abyste se stali apoštoly a novými svědky Ježíšovy přítomnosti v Eucharis-
tii.“ (13. 7. 1978) „Církev bude otřesena hrozným pronásledováním, novým pronásledováním, jaké dosud ni-
kdo nezažil.“ (12. 11. 1988) „Satan v mé církvi manévruje stále otevřeněji.“ (31. 12. 1975) „Na pohled všech-
no zůstává klidné a zdá se, že všechno je v pořádku. Ve skutečnosti, (...), jsou toto časy, které jsem před-
pověděla, kdy kardinálové budou proti kardinálům, biskupové proti biskupům, kněží proti kněžím a stádo
Kristovo bude roztrháno na kusy loupeživými vlky, kteří vystupují v rouše bezbranných a mírných jehňátek.
Jsou mezi nimi i lidé, kteří zaujmají velmi zodpovědná místa a jejich prostřednictvím Satan úspěšně vstu-
puje a působí na samém vrcholu církve.“ (6. 9. 1986) „Zanedlouho bude toto rozdělení zřejmé, otevřené,
silně rozšířené, a tehdy budete muset být spojeni s těmi, kteří chtějí zůstat věrni ve víře.“ (5. 7. 1985) „Časy
předpovězené prorokem Zachariášem jsou zde.“ (Zach 13,7–9), (22.11.1992), (11. 3. 1995)

„Církev (...) vystupuje na Golgotu k ukřižování a agónii. (...) v jistotě očekávání svého vzkříšení.“
(Velký pátek, 9. 4. 1982) To bylo také řečeno v KKC 677: „Církev vstoupí do slávy království pouze skr-
ze tuto Velikonoční oběť, ve které bude následovat svého Pána v jeho smrti a vzkříšení.“

„Jak budete moci obstát pod krvavým bičem této hrozné zkoušky, abyste se nerozprchli, neztrati-
li odvalu a zůstali pevní ve víře a věrnosti pouze Ježíši a jeho evangeliu? Moje Neposkvrněné Srdce
bude vaší nejsilnější obranou ...“ (7. 6. 1986)

Nejprve je třeba mít důvěru: „Odpovídejte pouze jedním způsobem: tím, že mi obětujete bolest, kte-
rou zakoušíte, a mějte důvěru – důvěru ve svou nebeskou Matku.“ (11. 2. 1978) „Všemohoucí při plně-
ní svého plánu v každé době vždy využije této důvěry.“ (26. 7. 1976) „Dívejte se pouze na moje Nepo-
skvrněné Srdce, hledejte v něm útočiště a teplo, posilu a bezpečí. Vzdejte se zcela mému Neposkvr-
něnému Srdci: jedině tak odpovíte na můj plán spásy.“ (15. 3. 1975)

Druhá věc, kterou musíme dělat, je více se modlit: „Blíží se tak obtížné a nebezpečné chvíle, že
pouze ti, kteří přijmou mé pozvání k trvalé modlitbě se mnou, mohou být zachráněni.“ (21. 11. 1991)
„Pokorná a křehká šňůrka svatého růžence vytvoří silný řetěz (Zj 20,1–3), jehož prostřednictvím uvěz-
ním temného vládce světa, nepřítele Boha a jeho věrných služebníků. (...) Těmito (večeřadly) můžete
pomoci své nebeské Matce spoutat satana a tak budu moci splnit své poslání a rozdrtit mu hlavu a po-
razit ho jednou provždy a zavřít ho v jeho propasti ohně a síry.“ (7. 10. 1992)

Večeřadla, zvláště rodinná, jsou jako „pochodně svítící v noci, jako bezpečné opěrné body, jako
úkryty, které je třeba hledat. (...), bezpečný útulek ve zkoušce, která vás nyní očekává.“ (1. 1. 1990)

A třetí věc, jak jsem řekl na začátku, je s trpělivostí a důvěrou přijmout utrpení, která dopustí ne-
beský Otec tak, aby to odpovídalo jeho věčnému plánu lásky.

Naše naděje je nadpřirozená, je to naděje Marie pod křížem: „Chci vás mít všechny ve své blízkosti,
v blízkosti zarmoucené Matky (...), abych vás učila (...) hrdinsky doufat navzdory zřejmým skutečnos-
tem.“ (2. 4. 1988) „Toto není konec mé Církve; to, co se připravuje, je začátek její celkové a úžasné ob-
novy.“ (18. 10. 1975) „Pro církev vypučí nové jaro a triumfu mého Neposkvrněného Srdce.“ (9. 3. 1979)
„Toto je závěr knihy.“ (31. 12. 1997).

Zjevná porážka kříže je součástí „plánu milujícího Otce. Můj protivník si bude myslet, že slaví své
úplné vítězství: nad světem, nad církví, nad dušemi. A právě tehdy zasáhnu já, – hrozně a vítězně –
aby jeho porážka byla tím větší, čím větší bude jeho jistota, že vyhrál jednou pro vždy.“ (18. 10. 1975)

„V těchto časech zůstane v katolické církvi malý zbytek těch, kdo budou věrni Kristu, evangeliu
a celé jeho pravdě. Malý zbytek bude tvořit malé stádo (Lukáš 12,33), ukryté v hloubi mého Nepo-
skvrněného Srdce.“ (11. 6. 1988)

Nechť to potěší Boha, aby se tak naplnil jeho milující plán spásy, skrze Marii, pomocí slabosti ma-
ličkých zasvěcených jejímu Neposkvrněnému Srdci.

S Ní navždy zpíváme Magnificat k slávě Boží.

Ujišťuji Vás o svých modlitbách a mém bratrském požehnání a těším se na mnoho modliteb a na
zprávy od Vás.

Váš malý bratr Don Laurent Larroque